

Zéró információ – zéró intelligencia

(egy vaskalapos hozzászólás)

A Lannert Judit által írtak – azt kell mondjam, közhelyek. 2013-ban mentem nyugdíjba egyetemi oktatóként, és már azt jóval megelőzően is ez volt a fő kurzusdivat. Nem azt mondom, hogy nem értek vele egyet, dehogyanem, csak azt, hogy mindez nem újdonság, de csak ennek a hangsúlyozása egyoldalúság. Részt vettem olyan nyugati egyetemi oktatók „mintaóráin”, ahol ezeknek az elveknek a szellemében folyt a tanítás. És az volt a benyomásom, hogy a csoportokra osztott hallgatók igen jól kooperáltak és jókat vitatkoztak – a semmin.

Induljunk ki abból, hogy mi az intelligencia. A számtalan meghatározás közül én ezt tartom mérvadónak: a dolgok, jelenségek közötti összefüggések felismerésének képessége. És minél kevesebb valakinek a tárgyi tudása, annál kevesebb összefüggést képes felismerni, azaz annál kevésbé intelligens. Nulla tárgyi tudásnál pedig nulla az intelligencia.

Én továbbra is a szemtől-szembe oktatás fontosságát hangsúlyoznám, az ismeretek átadását, elsajátítását tartom az oktatás fő feladatának. (Persze, minden megvan az interneten, de ez nem újság, régen is megvolt a könyvekben. És zsebben hordott okostelefonunkkal néhány kattintás után mindent megtalálunk, de hogy az adott kérdésnek milyen összefüggései, elágazásai vannak, azt nem mondja meg a gép.) Nem elég csak megtalálni, amit keresünk, tudni is kell, hogy mit keressünk. Ami pedig egy ideje már annyira divatos, azt a tudás alkalmazásának kategóriájába sorolnám, azaz módszertani kérdésnek tekinteném.

Bp, 2022 szept. 27.

Kiss Károly